

Nr 536.

Av herr **Ohlon**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 241 angående reviderad lönegradsplacering föreslås inrättande av 1700 läroverksadjunktstjänster i lönegrad Ca 29, varav 1400 under budgetåret 1952/53. Övriga ordinarie adjunktstjänster vid läroverken föreslås placerade i lönegrad Ca 27. Den högre placeringen skulle i huvudsak gälla tjänster för undervisningen å gymnasiet samt i real-skolans två högsta klasser. Däremot nämnes ingenting om lönegradsplaceringen för adjunkterna vid provårsläroverken.

Kungl. Maj:ts uttalande i propositionen på denna punkt är visserligen diffust och oklart. Men det utesluter icke ett förfaringsätt, som i tillämpningen skulle kunna leda till att välmeriterade adjunkter vid provårsläroverken skulle bli lägre placerade på löneskalan än åtskilliga av deras vid tävlan om provårstjänst utkonkurrerade medsökande. De förra, som på grund av sina meriter fått tjänsterna, skulle bli placerade i Ca 27. De senare, som ej kunnat göra sig gällande vid tävlan, skulle kunna bli placerade i Ca 29. Detta skulle innebära en inverterad form av lönesättning, som väl aldrig tillförne praktiserats inom statsförvaltningen.

Småskoleseminariernas adjunkter är samtliga placerade i lönegrad Ca 29. Placeringen av en del adjunkter vid provårsläroverken i Ca 27 skulle i vissa fall få till följd, att de senare, som nyligen deltagit i handledningen av de förra under den praktiska lärarutbildningen, skulle få lägre lön än dessa, m. a. o. läraren skulle få sämre betalt än den nyutnämnde eleven, i trots av att kanske den f. d. eleven till på köpet har ett mindre ansträngande arbete. Den praktiska utbildningen av lärare för det högre undervisningsväsendet — det må nu gälla våra allmänna läroverk, seminarier, tekniska läroverk eller privata och kommunala läroanstalter — torde vara lika viktig som utbildningen av småskollärarinnor.

Ett genomförande av Kungl. Maj:ts förslag, enligt vars dunkla formulering en del av provårsläroverkens adjunkter skulle kunna tilldelas lönegrad Ca 27, skulle bli fullkomligt ödesdigert för rekryteringen av dessa läroverks adjunktskår. Det bör erinras om att, på grund av lektörernas fåtalighet, merparten av handledningen vid den praktiska utbildningen av lärare för de högre skolorna ombesörjes av lärarutbildningsanstaltens adjunkter. Den praktiska utbildningen av de högre skolornas lärare ställer i dag större krav på handledarna än förr, sedan tiden härför

minskats från normalt två terminer till så gott som genomgående en termin. Härtill kommer att lärarkandidaterna emellanåt har mindre akademisk utbildning nu än förr. I synnerhet kommer detta att bli fallet under den närmaste framtiden. Ett större ansvar har sålunda lagts på handledarna vid den praktiska utbildningen. På den praktiska utbildningen av de högre skolornas lärare, inklusive seminarielärare, beror i väsentlig mån vårt undervisningsväsens standard.

Sedan överenskommelsen mellan tjänsteförteckningskommittén och berörda personalorganisation offentliggjorts, har det redan förmärkts en minskad benägenhet hos välmeriterade lärare att söka tjänst vid provårsläroverk. Sådana läroverk, som aldrig förr haft någon svårighet att rekrytera sin ordinarie lärarpersonal, har upphört att locka sökande.

På grund av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid sitt beslut med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 241 ville uttala, att läroverksadjunkter vid läroverk med s. k. egentlig lärarkurs normalt skall placeras i lönegrad Ca 29.

Stockholm den 18 november 1952.

Sven Em. Ohlon.